

מספיק, ואילו האחרים הביעו שביעות רצון מוגבלת ביותר. שאלה נוספת הייתה, האם לאור הבאזז הגדול של ה-Big Data, ארגונים מתכננים להטמיע כלים אנליטיים המתאימים לכך? על שאלה זו השיבו 44% מהמשתתפים בסקר בשלילה, ו-41% אמרו שהם עדיין לא יודעים. רק 15% השיבו בחיוב.

העובדה הזאת הובילה את מתכנני הסקר לשלב השני, שהמסקנה שלו היא פשוטה: הדרך למציאת פתרונות ל-Big Data עוברת דרך חוסר מידע, חוסר מודעות והרבה מאוד הנחות יסוד לא נכונות. כך, למשל, ארגונים סבורים שהם יודעים בדיוק כמה מידע הם צורכים ולכמה הם זקוקים, בעוד שלרבים מהם אין שום כלים אמיתיים למדידת אלמנט זה. אחרים חיים באשליה שהמידע שיש בידם הוא מספיק טוב, והם בכלל לא מבינים למה צריך Big Data. זאת ועוד, יש שחושבים, כי הפתרון ל-Big Data הוא פשוט להוסיף עוד ועוד כלים - לשמחתם של ספקים לא מעטים. ישנה דעה רווחת נוספת, שלדעת עורכי הסקר היא שגויה - הפתרון ל-Big Data הוא במערכות אחסון מתמחות, מה שכמובן נותן פתרון חלקי בלבד. עקרון ההדחקה וחוסר הרצון להכיר במציאות מוביל לתשובות מעוררות תהיות נוספות, כגון "יש לנו Big Data שנעשה על ידי חלק מהאנליסטים שלנו, כל זאת מבלי להצטייד בכלים הנכונים".

השורה התחתונה: הגיע הזמן שמנהלי מחלקות מידע בארגונים יישירו מבט ויודו, כי הטיפול בניתוח האנליטי של המידע בארגון שלהם לא נעשה בצורה החכמה ביותר. הדרך להתנהלות חכמה מתחילה בפרידה מכל מיני אקסיומות שגויות, ולראות את המציאות כפי שהיא.

ומערכות ניתוח, ובעיקר יכולת איסוף ועיבוד מידע במהירות. ה-Big Data מזכיר לנו, כי המידע שהארגון צריך לעבד הוא מבוזר ועצום, והאתגר הוא כיצד ללכוד ולהפוך אותו לבעל תובנה מסוימת לארגון.

המציאות החדשה החזירה את הכדור לשולחנו של המנמ"ר. היכולת לטפל ב-Big Data הפכה לאחת המשימות היותר מורכבות שהועמדו בפניו, והלחץ מלמעלה רק הולך ומתעצם. אולם סקר עדכני שערך השבועון InformationWeek גילה, כי בדרך לחיפוש הפתרונות שבוים הארגונים בשורה של אמיתות, שבמקרה הטוב הן חצי נכונות - ובמקרה השכיח לא היו ולא נבראו. במילים אחרות, מדובר בסקר עצמי שהארגונים משכנעים את עצמם, דבר שגורם להם לא להיכנס לתחום בצורה הנכונה.

החלק הראשון של הסקר מיפה את המצב בארגונים ושאל את המנמ"רים כיצד ה-Big Data בכלל משתקף בארגונם. השאלה הראשונה שנשאלה היא: מהי קבוצת המשתמשים הדינמית בארגון שלך שמשתמשת בכלי ניתוח אנליטיים? 39% השיבו, כי המשתמשים הכבדים הם עובדי המחלקות האנליטיות, ו-32% אמרו שהמשתמשים הכבדים הם מנהלים בכירים במחלקות השונות. רק 31% הצביעו על משתמשים חכמים, והאחרים הצביעו על מחלקות של מערכות מידע ומשתמשים מחוץ לארגון.

שאלה אחרת שנשאלו המשתתפים בסקר היא, עד כמה אתה מעריך שהארגון שלך יעיל מספיק באשר לזיהוי מידע קריטי והיכולת לנתח אותו נכון? 38% השיבו, כי היעילות היא סבירה עד כדי מתונה, וכי יש הרבה מה לשפר. לעומתם, שלישי מהמשיבים סבור שהארגון יעיל

להחליף את הצבע האדום בירוק

ענף ההיי-טק הוא אחד הענפים הרגישים ביותר בתקופת חירום, אולם בדומה לאירועים ביטחוניים אחרים בשני העשורים האחרונים - פעילותן של החברות לא הופסקה לרגע • זאת, לאור העובדה כי העבודה מהבית, הלימודים מרחוק והיכולת לנהל ולשלוט על תהליכים עסקיים רבים מאפשרים לרבים להמשיך בשגרת העבודה גם מהמרחבים המוגנים שבהם הם נמצאים

חייבות להמשיך לעבוד.

אולם המלחמה הפיזית אינה נשארת בזירה הקרקעית בלבד. כפי שקרה בפעולות קודמות, גם הפעם נכנס לזירה שחקן חדש-ישן: הסייבר. אין להתפלא אפוא על דבריו של שר האוצר, ד"ר יובל שטייניץ, שלפיהם מאז התחלת המבצע נספרו 44 מיליון התקפות על אתרים ממשלתיים בלבד. הסייבר ליווה אותנו בשנה האחרונה בהזדמנויות שונות. בהקשר הזה, האירועים שחוו שרתי הממשלה צריכים להיות אור אדום עבור הארגונים העסקיים והציבוריים במשק. ההגנה מפני סייבר אינה פרי של טיפול חד פעמי או תרופת פלא. המדובר בחלק משגרת חיים, אשר עוקבת אחר הנעשה, משכללת את אמצעי המידע שלה מכל גורם אפשרי וערכת בהתאם. גם כאן אין הגנה מוחלטת, אבל בהחלט יש מקום להפחתת הסיכונים והסיכונים. המלחמה בעזה, כמו דומותיה, מתנהלת גם בזירה הקיברנטית - הן מצד ישראל והן מצד החמאס. צה"ל ומשרד החוץ מנצלים זאת לצורכי הסברה, בעוד שהצד השני מנצל את המומנטום לצורכי תעמולה פסיכולוגית והפצת דיסאינפורמציה. הקרב על דעת הקהל מעולם לא היה כה חשוב כפי שהוא כיום.

לכן, השאלה המרכזית שצריכה להישאל, כחלק מהלקחים שיופקו ממבצע "עמוד ענן", היא האם המערכות האזרחיות, הפרטיות והציבוריות היו ערוכות כהלכה. האם מתקני הגיבוי והשחזור פעלו בשעת הצורך? האם מתקנים שנועדו לאכלס עובדים בשעת חירום סיפקו את הסחורה? כיצד מפעלים וחברות גדולות תמרונו בין הצורך בהגנה על עובדיהם לבין המחויבות לא להפסיק לייצר ולפתח? שאלות אלו ועוד רבות אחרות ודאי ישובו ויעלו, למרבה הצער, גם אחרי המבצע הנוכחי.

מבצע עמוד ענן החזיר אותנו למציאות המוכרת לצערנו מהשנים האחרונות, שכוללת מלחמות, מבצעים צבאיים ואירועי טרור. ככל שחולפות השנים והעולם מתקדם יותר, כך משתנה שדה המערכה מקצה לקצה. המרחק הגיאוגרפי והמנטלי בין השטח שבו פועל צה"ל לבין העורף, הסקטור האזרחי - הולך ומצטמצם. במקרה של עמוד ענן כמעט שאין הבדל: החזית היא העורף, והעורף הוא זה שצריך להילחם ולשמור על חייו. לכן, הנחת העבודה היא שגם כאשר המטוסים מפציצים, המוזות

